Anul I. No. 10. Un numer 20 bani Iaşi 8 Noembrie 1891.

ABONAMENTE

Pe un an 10 lei
Şese luni 5 „
Trei luni 2 50 b

REDACŢIA
la tipografia Fulgerul
representată prin dl.
I. MANCAŞ

RAFUIALA

ZIAR INDEPENDENT APARATOR AL POPORULUI

Apare Vinerea o dată pe săptămână

ANUNCIURI

Pag. IV 15bani linia
„ III 30 „ linia
Inserţiuni şi Reclame
50 bani linia

ADMINISTRAŢIA
Representată prin dl.
ALEX. MARINO

BIBLIOTECA CENTRALĂ

INTRUNIREA DE LA 3 NOEMBRIE

Dl **Nicu Ceaur Aslan** convocând pentru ziua de 3 Noemvre pe Jidanii indigeni (?) începe prin a le spune că chestia jidovască este de cea mai mare importanţă şi că ca nu se poate resolvi cu insulte la adresa celor ce sunt contra dărei de drepturi Jidanilor, precum fac gazetarii pe cari aceşti Jidani îi plătesc. Scopul pentru care i-a convocat îl arată d. Aslan, zicînd că Jidanii pământeni, cari au pretenţii la drepturi, trebue să redacteze un memoriu, prin care să-şi arăte dezideratele lor, căci în caz contrar ei vor fi taxaţi ca fiind de o potrivă cu restul Jidanilor ce locuesc în ţară. Apoi promite d. Aslan, că pe Duminică 10 Noemvre va convoca pe alegătorii ieşeni, ca şi aceştia la rîndul lor să şi dea cuvîntul în chestia jidovască, şi în urmă din combinarea acestor păreri să se alcătuiască un memoriu pe care să-l presinte corpurilor legiuitoare, spre a se da odată soluţie acestei ingrate chestii.

La toate aceste cuvinte d. Aslan a fost dese ori desaprobat de către Jidani cărora nu li convine să se despartă de confraţii lor, cu cari au o solidaritate de sînge, de religie şi de deprinderi, lucruri cari îi ajută foarte mult la conducerea intereselor lor meschine.

Al doilea care luă cuvîntul a fost d. **Roman** redactorul Drapelului. D. Roman care este cunoscut de Jidanofil, a fost la început primit cu huiduieli şi cu şuerături, chiar după cele dintăi cuvinte; în cât a fost nevoie să intervie d. Aslan ca să liniştească sala. Continuînd d. **Roman**, a mai dres'o puţin, zicînd între altele un adevĕr relativ: că corpul naţiunei noastre este bolnav şi că de aceea se îndeasă paraziţii aceştia numiţi Jidani; trebue deci a rîdica starea ţăranului, iar nu să ne cheltuim forţele noastre în luptă, ci acele forţe să le întoarcem tot în folosul nostru, şi să lucrăm pentru rîdicarea muncitorului romîn, şi atunci vor dispărea de la sine lipitorile!

D. Ioan C. Brătianu a zis acelaş lucru în Senat în anul 1886, răspunzînd interpelărei d-lui Ed. Gherghel: „D lor eu gîndesc că paraziţii străini sunt toc mai ca paraziţii microbi. Nu se lipesc, nu se hrănesc, şi nu se înmulţesc, de cît dacă trupul este bolnav.... să lucrăm zi şi noapte, şi să lucrăm mai mult de cît criticăm.... Dacă vrem să scăpăm de toate rălele, trebue să facem ce este mai greu, adică să lucrăm!“

Aşa că după d. I. C. Brătianu, Romînul alege ce este mai uşor, şi el găsa cu cale să spuie că Romînul trebue a lucra ce este mai greu! D. Roman ca un automat fidel zice acelaş: *să lucrăm*, căci constată d-lui, corpul naţiunei romîne este bolnav.

Boala muncitorului romîn, d le Roman, să o ştii că nu este alta de cît asfixia ce i-o produce străinul, pe de o parte care înăduse pe Romîn în ţara sa, iar pe de alta, unul ca d-ta, ca d. Panu şi ca d. Beldiman, proprietarul ziarului Adevĕrul, cari toţi cochetaţi cu străinii şi în special cu Jidanii, cari sunt cei mai asfixietori din toţi străinii cari năzuesc a trăi pe pămîntul românesc!

D-lui Roman îi răspunde foarte bine d. Astan, că din 10 tinichigii de pildă dacă ar fi numai 3 Romîni, iar restul Jidani, ori cît de harnici ar fi cei 3 Romîni, tot ar fi înăduşiţi de cei 7 Jidani, căci numĕrul face forţa şi 7 vor învinge tot deauna pe 3.

D. **Ioan Nădejde** luînd cuvîntul zice că părerea d-sale este de a nu se da drepturi Jidanilor de cît atunci, cînd se va da *sufragiul universal*, căci adaugă d-sa, că de s'ar da acum drepturi Jidanilor, atunci colegiul I şi II de Iaşi s'ar da în mînele jidanilor, d-lui Nădejde am voi să-i punem întrebarea: ce crede d sa că ar deveni nu Iaşul, ci toate oraşele Moldevei, cînd s'ar da sufragiul universal? Toate oraşele ar încăpea pe mînele Jidanilor, şi ori cît de îndepartată ar fi realisarea sufragiului universal, totuşi Jidanilor nu li se pot acorda drepturi pentru cuvîntul că ei nu numai că nu au dreptul istoric asupra ţărei, cum îl au Romînii din Transilvania, ci încă în tot timpul caută prin fel de fel de chipuri să se sustragă de la îndatoririle ce li impune ţara. Comparaţiunea ce o face d. Nădejde cu Romîni din Transilvania este foarte nepotrivită şi e de mirat cum d-lui, om învăţat, a găsit cu cale a o face. Oare Romînii din Transilvania sunt identic în categoria Jidanilor din România? Iată cine înbolnăveşte spiritul Remînului, unul ca d. Roman şi altul ca d. Nădejde! Şi boala spiritului este mai rea de cît a corpului. Doctoriile propuse de pretinşii doctori sunt cele mai adese ori cause de boale; ele trezesc în om zece boale în loc să vindece pe aceea pentru care se administrează. Aşa sunt şi reţetele pe cari le propun d-nii Nădejde şi Roman!

Luînd cuvîntul d. **Meier Sigall** sau după cum d lui iubeşte a se iscăli, *Miron Sigalea*, susţine că rău şi fără cale s'au dat drepturi Jidanilor celor bogaţi la 1878 prin ajutorul congresului de Berlin, şi declară că d-lui are o inimă mai românească de cît Weisengrün şi de cît alţi capitalişti jidani. Că apoi interesul României este de a avea cît mai mulţi muncitori, fie chiar intelectuali, ca d-lui, de aceia reclamă drepturi şi pentru tinerimea cultă, doritoare de a aduce servicii Statului, în schimbul unui bun salariu!

Ei, d-le **Sigall**, d-ta cauţi prin mijloace diferite de a lui Weisengrün, să ajungi tot acolo unde a ajuns el cu mijloace băneşti. Şi ceia ce vă doare pe d voastră cei ce vĕ pretindeţi atât de *des-culţi*, este că în schimbul micilor cotisaţii ce le-aţi vărsat în casa alianţei israelite din Paris, nu vi s'au dat drepturi şi d voastră! Ah! dar d-ta d-le Sigall, erai pe la 1877 în scoala primară; însă oare părinţii d-tale, putut'au ei scapa de cotizaţia impusă tuturor Jidorilor, pentru a se strînge bani spre a dobîndi de la congresul de Berlin, ştergerea art. 7 din constituţie? De sigur că nu. Rău ni pare şi nouĕ, nu numai d tale, că s'au dat drepturi Wei-

sengrünilor etc. dar ca să se dea drepturi şi altor Weisengrüni, ni-ar părea şi mai rău. De aceea hotărât să fie că Romînii vă vor demasca pe dv. pretinşi patrioţi, până veţi trece gîrla, ca după aceea să daţi mîna cu Weisengrün şi cu Grosman-Cruceanu, şi să rîdeţi cu hohot de pîcîleala ce le-aţi tras'o Romînilor.

Cel de pe urmă care vorbi, a fost d. Appoteker, student în medicină, ca şi Miron Sigall, dar care pronunţa aşa de rău româneşte în cît n'am avut răbdare să'l ascult. Concluzia sa, se zice că a fost că el aşteaptă ca să i se dea drepturi, cînd i se va proba deplina calitate de romîn. Acest domn se vede că avea conştiinţă de inferioritatea sa, şi de aceea îşi impunea rezervă.

In genere vorbind această întrunire a fost solemnă, dar Jidanii pămînteni au eşit *plouaţi*, mai ales de cuvintele repetate ale d lui Aslan, care a declarat sus şi tare că nu retrage nici un cuvînt din discursul său din cameră.

Jidanii să vice că nu vor să redacteze nici un memoriu, ci aşteaptă să li se dea drepturi conform art, 7 modificat. Vom vedea.

PROGRESUL DEMOCRAŢIEI
şi
DEMOCRATISAREA ARISTOCRAŢIEI

Aristocraţia din toate ţările şi din toate timpurile a fost acea clasă de oameni, cari voiau să se impuie prin o trândăvie absolută. Aristocraţia a ţinut tot deauna la drepturi, la privilegii, şi cu cît era în stare să se apere de datoriile sociale, cu atît să credea mai puternică şi-şi făcea o onoare din aceasta.

In Franţa, din secolii XVII şi XVIII aristocraţia avea privilegii mari, dar nu voia să împlinească nici o sarcină. Funcţionarii administrativi, magistraţii chiar, nu erau nobili, ci erau *roturieri*, dar vai de un funcţionar, cît de înnalt de ar fi fost, dacă nu mergea să facă temenele, acte de supunere nobilului cutare din localitate. Chiar inspectorii de provincii erau din popor, şi cu toate acestea, un nobil care nu aducea nici un serviciu Statului, se încumeta ori cînd să maltrateze pe un aşa înalt funcţionar!

De aceia cînd se naşte *marea revoluţiune franceză*, poporul se arată neîndurat către toţi cei cari aveau privilegii.

Să nu se creadă însă că Revoluţia franceză a distrus, pînă în temelie, vechile privilegii. Nu, astăzi în societatea romînă, găsim o stare de lucruri, care samănă perfect cu starea Franţei dinnainte de Revoluţiune.

Imi aduc aminte, cum după 1864 cînd se emancipase ţăranii în Romănia, poporul cînta pe toate tonurile triumful democraţiei şi pe Cuza-Vodă; şi cu toate acestea, primarii aleşi din popor, la ţară, nu făceau în comună de cît cea ce li porunceau proprietarii sau posesorii. Ba încă, era foarte rar lucru, ca un primar să nu fie din cînd în cînd pălmuit şi chiar bătut cu biciul de către *boierul* moşiei!

Astăzi chiar pentru un proprietar nu este de loc greu lucru, de a avea la ordinile sale pe primarul comunei. Dacă legea din 1884 asupra crâşmelor de la sate nu se esecută, vina nu este a primarilor, ci a proprietarilor şi posesorilor, cari dacă nu reuşesc cu frica pe lângă primari, atunci îi ademenesc, dîndu-li cîte un stog de fîn, sau 2—3 fălci de cosire sau de păşune, ori cîte-va prăjini de nuele, numai să nu esecute legea crîşmelor, care li-ar aduce, zic ei, pagube, espulsînd pe jidani.

Ce ar putea face un biet ţăran, care în calitate de primar, ar voi să calce legea, cînd proprietarul ar fi pentru respectarea legei? Nici o zi n'ar mai fi el primar şi ar fi zdrobit de puterea subprefectului unită cu a proprietarului.

Aşa că dacă este adevărat că se găsesc primari cari nu-şi fac datoria, răspunderea este a celor cari, avînd privilegii, au stricat pe acei cari trebuiau să ezecute legile, iară dînşii au stat la spatele lor şi i-au învăţat cum să le calce.

Această clasă de privilegiaţi au despreţuit tot deauna munca şi meseriile. Dovada o scoatem, nu din vorbele sau scrierile lor ci din fapte. Ei nici odată nu şi-au dat copii să înveţe o meserie, nici un comerţ, ci tot deauna au îndemnat pe alţii, iar ei singuri au făcut altfel.

Dar să fie ori-cine sigur că pînă cînd clasele înalte nu vor avea la meserii sau în comerţ membri din sîngele lor, ei nu vor lua apărarea lucrătorilor; pentru că între dînşii şi lucrători nu există, nici o legătură intimă, nici macar cea de interes utilitar, de oare ce atît aristocraţia istorică, cît şi cea care să rîdică din popor sub ochii noştri, despreţueşte atît industria poporului nostru, cît şi comerţul său, şi în casa sa, nu catadicseşte de a pune lucruri făcute de industriaşii români, ci mereu are ochii ţintiţi asupra străinătăţei, care are lucruri mai fine, ca pentru obrazul lor cel nobil.

Dar oare şi alte ţări au făcut tot aşa? Nu tocmai. In străinătate cînd cine-va are un căpital, îl esploatează în mod onest, aci la noi, ori îl cheltueşte cineva pe birje şi pe petreceri, ori îl esploatează împrumutîndu-l cu dobîndă, cum fac jidanii; iar muncitorul se tăvăleşte în mizerie, de i crapă pelea de necazuri.

Ţăranul romîn a ajuns la desperare, iar aristocraţia de sînge ca şi cea de bani, nu încetează de a l acuza, că este beţiv şi leneş.

Scoalele comerciale nu sunt de folos Romînilor pentru că absolvenţii eşiţi din ele, dacă este Romîn nu este primit la moşia Jidanului. De aci să esplică pentru ce Romînii sunt aşa rari în asemenea şcoală şi pentru ce Jidanii sunt atît de numeroşi. Ei, Jidanii, au şi bani, şi au şi unde fi plasaţi, în comerţ sau pe la moşii, pe cînd Romînii, nu au de cît perspectiva de a fi acuzaţi, chiar de cei de neamul lor!

O aşa stare de lucruri, nu va întârzia de a ni aduce şi nouă o revoluţie şi încă crîncenă.

INFORMAŢII

Duminică 10 Noemvre oarele 2 p. m. d. N. Ceaur Aslan, va convoacă pe toţi alegătorii ieşeni, în sala teatrului Pastia, pentru a se consfătui în privinţa chestiunei jidoveşti, căria cu ori ce preţ voeşte a-i da un sfîrşit, după interpelarea desvoltată, în camera în sesiunea trecută.

La acea întrunire, suntem informaţi că va lua cuvîntul şi d. V. Atanasiu.

Procesul abusurilor comise la Creditul Urban, a fost din nou amînat, pentru motivul că espertul numit în causă nu şi-a depus raportul.

Acest proces după cum se vede va merge la infinit.

Remaniarea ministerială sau făcut cu 2 miniştri: d. Nicolae Blaremberg, care a luat portofoliul justiţiei, şi d. Al. Vericeanu al agriculturei, comerciului, industriei şi domeniilor.

Se zice că această numire nu va

fi definitiv hotărîtă, pană la redeschiderea sesiunei parlamentare, de care numai câte-va zile ne mai desparte.

——

Este cunoscut că în legea taxelor comunale pentru harabagelîc, zice să se plătească cîte 50 bani de cal. Evreii harabagii au cîte 4 cai la trăsuri şi pentru a causa daune comunei, intră în înţălegere cu unii perceptori, şi ori de cîte ori intră sau esă din oraş, la o departare oare-care de barieri, scoate 2 cai pe cari îi trimeti înnaite, plătind la barieră numai pentru 2, însă după ce a trecut, îi pune la trăsură şi pe ceil lţi.

Are cunoştinţă administraţia comunală despre astfel de gheşefturi ce să petrec între perceptorii de barieri şi harabagii?

——

Societatea *Adjutorul* va ţinea Duminică 10 a. c. oarele 7 sara, o întrunire generală a tutulor membrilor înscrişi în această societate.

La ordinea zile vor fi mai multe chestiuni importante, privitoare la afacerile societăţei.

CONTRACT DE CĂSĂTORIE

Autentificat de Trib. Suceava proces-verbal No. 3343 Iulie 29.

Subsemnatul *Mindel* Iţicovici major *Comerciant* domiciliat în oraşul Folticeni, *declăr* prin *acesta că dupa înţelegere Urmată* între mine şi D-şoara Sima Reiza Hart majora de profesiune *Casnica* domiciliata tot în Folticeni *fica* def Haim Iţicŭ Hart şi al D-nei Sima Hart am *Convenit ane Unii* în *Viaţă* conjugală *Conforma* cu *legele ţerrei.*

La acest pas cu Sura Hart muma *Tănărei* Sima Reiza Hart, de profesiune Comerciantă domiciliată tot în Folticeni, *declăr* Că Constituescŭ dota sus citatei mele ficei la Căsătoria ei cu D Mendel Iţicovici suma de 3000 trei mii lei noi bani în numerariu şi plus *Straii* lingerii şi aşternuturi în Valora de 1000 Una mie lei noi, pe care dota am şi *încredinţate* în primirea fiitorului meu *gineri* în creditul D-sale personal.

Subsemnatul Mindel Iţicovici declăr că am primit deja dota aratată mai sus Conststuită Viitoarei mele *soţia* de muma ei D na Sura Hart.

In fine noi *ambele* Viitorii soţŭ declarăm Că ne mulţămim cu dota Constituită şi că adoptăm regimul dotal actual.

Făcută în Folticeni *astez* 29 Iulie *anului* 1891.

Faţă cu această foaie dotală, care este un act public, vom întreba, şi suntem în drept: poate un preşedinte de Tribunal să iscălească, nepedepsit, un astfel de act, prin care să stâlceşte limba romînă, scump patrimoniu al nostru şi care în cursul secolelor are a fi studiză ca un monument sacru? Cum permite guvernul prin autorităţile sale, ca niste jîvine, cari nu ni cunosc nici limba bine, să-şi bată joc de noi, stricîndu-ne şi limba, după ce ne au corupt obiceiurile strămoşesti?

Măsuri severe ar trebui luate în potriva jidanilor pripăşiţi prin cancelariile autorităţilor noastre, şi isgoniţi. Căci cum, falsificatorii de aur să fie pedepsiţi, iar cei cari falsifică limba romînă, mai scumpă de cît aurul să stea bot la bot cu preşedinţii de tribunale? Mare ruşine pentru neamul românesc, dar să dăm dreptate preşedintelui tribunalului Suceava, d. **Fläschlein**, care singur nu numai că nu e romîn, dar nici nu e capabil să vorbească româneşte. Este o oroare să-l audă cine-va vorbind românește.

Menelau.

CRONICA

TIP DE VIITOR DOCTOR

(*Jidan Rîşcan*)

——

N'am crezut zeu nici odată
Şi nici mi-a trecut prin cap
C'am s'ajung până acolo
Să mă fac şi fotograf.
Şi ce fotograf credeţi ?...
Fain de tot, ear nu de rînd.
Căci cînd veţi vedea portretul
O se vă spetiţi rîzînd,
Mutra ce am scos'o astăzi
Este vaca-lureată *)
Cu perciuni după ureche
Şi c'usturoi parfumată.
De stat nu e tocmai mare
Poate'un metru peste tot
Şi samănă foarte bine
Cu stat-palmă, barba-cot.
Insă el ca să nu aibă
Mutra aşa de hidoasă,
Umblă ras pe la musteaţă
Ba chiar şi cu barba rasă.
Şi prin astă pleşuvie
Ce ş'o face pe obraz,
Crede în a lui prostie
Că'i deştept în lume az.
Gura nu'i e tocmai mare
Vr'o trei zeci de centimetri,
Fără vre-o trei sau patru
Nu'i ajunge la ureche.
Nasul!.. of!... of!... of!.. ce nas frăţică
Cînd ţ'oi spune n'ai să crezi,
Este ca o patlagică
De ale borcănoase verzi.
Ochii mici ca la şopîrle
Nu's nici verzi, nu's nici albaştri,
Ci sunt roşi, dar el pretinde
Că's frumoşi ca şi doi aştri.
Gene de loc nu mai are
Şi zice că nu'i nevoe,
Căci aşa'i este tot neamul
De la Adam şi de la Noe.
Ear cînd va fi doctor mare
Va face-o invenţiune
Pentru a vindeca de lepră
Pe iubitai naţiune
. . . . . ,
Doctore bine gînditai!
Ş'ai să faci multe parale
Căci clienţi destui aveavei
Prin naţiunea matale.
Numai un lucru greşit'ai
Numele ce ţ'ai schimbat?
Ce? nu'i frumos Şulem Burăh
De Rîşan te-ai botezat?!....
Vezi noi n'am uitat proverbul
Care zice cam aşa,
Tot lupul îşi schimbă părul
Dar naravul cam mai ba.
Prin urmare noi îţ spunem
Ori şi cum te-ai boteză
Jidan ai fost dragă Şulem
Si jidan vei rămînea.

De la Brădăţel.

*) Am găsit nimerit acest titlu, fiind că în scrisoarea trimeasă de un student universitar, de unde am luat subiectul acestei cronici, ni se spune că acest jidan este de o prostime proverbială.

CORESPONDENŢA PARTICULARA

——

Onorate D-le Deputat Ieşan,

Cetind discursul cu care m'aţi onorat trimiţîndumi-l la adresa mea, şi pe care l'aţi rostit în Cameră la desvoltarea interpelărei în cestiunea evreiască, vă mărturisesc, că nu mĕ încredinţam ochilor mei, de cea ce mi se presintă. Cum? îmi ziceam în stare de lâugezeală şi de amorţire generală de care suntem cuprinşi, să se găsească un reptesentant al naţiunei care să se ocupe în serios de rălele ce apasă peste ţară, şi încă să întreprindă o aşa gigantică lucrare cu un devotament incarnat, pentru a combate unul din cele mai cumplite dintre toate rălele ce o secătueşte? Şi eram în tot dreptul să cuget astfel, căci a fi vre un şfert de secol de când n'am mai văzut aşa ceva, afară de simple reelame electorale, care treceau îndată cu puhoiu ce le adusese.

Nu că doară de astă dată nutrise mare speranţă de vr'o realisare în acest scop, dar vrednic da toată lauda este întreprinderea d voastră şi toţi acei ce simte româneşte, trebue să i se închine cu recunoştinţă, (nu zic tot Românul de frică să nu mĕ prind cu vorba, ştiind că sunt din ei mai pângăriţi ca jidanii, şi bine zice eminentul profesor Simion Barnuţ, că Român adevĕrat este numai acel ce ţine cu Românii), aşa dar până una alta trebue să ne filicităm de o aşa iniţiativă bine-făcătoare, şi să fim adânc recunoscători, iniţiatorului de sacrificiul străduinţei sale. Ş'apoi dacă iniţiatorul vredniceşte laudă şi recunoştinţă, nu rezumez ca noi să stăm nemişcaţi şi să aşteptăm plăcinte calde aduse pe masă; destul că ni sau rupt parte spre a ave o cale mai lesnicioasă pentru a ajunge scopul. Dar nu trebue să ne sinchisim de scornituri rău voitoare, ca de pildă că ne-am face complici la actele de bărbărie ale Rusiei, refuzînd oospitalitatea celor isgoniţi de ca etc.

Mai întâ că nu suntum în drept a arunca aşa uşor epitetul de sălbătăcie fără să ştim

causa isgonirei, cînd cine-va uzază de dreptul său acasă la el, căutând să se scape de vrăjmaşul ce caută să-i răpue capul, face un act prudent, şi noi ca vecini cu Rusia ştim că ori-ce comploturi nihiliste s'au descoperit, jidovii au fost principalii înlesnitori spre isbutire, şi bunul simţ însuşi ne spune, că nimeni nu alungă de lângă el pe cel priincios, ci încă să silească a'l reţine.

Dar la urma urmei ce avem noi cu trebile altora, să ne îngrijim de fac bine sau rău în casa lor, noi avem ale noastre nevoi şi împrejurări în condiţiuni aparte, a ne gurguţa să fim mai umani de cât naţiunele cele mai puternice, când noi înşine suntem ca vai de noi, să ne înbătrânim cum s'ar zice de grija altora, este o nemernicia şo fantaronadă sacă. Că nu doară numai rălele ce enumeraţi în discursul d-voastră, ci mulţime alte pacoste pe care cugetarea omenească nu e în stare să le cuprindă, le sufere ţara zilnic de la această sămînţă distrugătoare. Justiţia nu stă mai la adăpost de ghiarele acestor vrăjmaşi ai omenirei şi a Românilor mai cu prisosinţă şi unde nu pot să pătrundă cu conrupţia şi alte meschinării mârşave pentru ca să rîpească dreptul altuia, întrebuinţază meşteşugiri viclene de traganare la infinit a causei ce nu'i poate înhapa fondul, ba nici să sfiesc a te ameninţa şi a se lăuda în gura mare ou asemine isprăvi, aş pute să citez numai acele ce'mi sunt cunoscute şi prin mine şi ar fi prea de ajuns ca să dee de gândit oamenilor competenţi.

Se înţelege că aici nu'i vorba de cât de cei încăpăţinaţi, ce sunt şi mai nesăţioşi mancători de drepturi. Eată cum se face fie-care în cercul său de activitate mai larg sau mai restrîns, ajunge să vadă că această sectă nu mai e de suferit în o societate bine crescută, şi mai cu samă în o ţară ca a noastră. De aceia fie cineva *militar, profesionist, agricultor* etc. etc. are ocasiune a se pătrunde cu prisos şi e competenţa să judece şi să măsoare reul ce străbate în toate straturete societăţei, aşa că e greşită sau rău voitoare o părere ca acea a adversarului d-voastră anonim, ce prin scrisoarea deschisă ce v'o adresează, pare a vă mustra (ca un convins) învinuindu-vĕ că vĕ întemeeţi în desvoltarea argumentelor pe opiniunele unor persoane ce nu sunt competente în materie de organisare socială şi economică, pe când dară nu era vorba că persoanele citate de d-voastră să fi fost indicate ca lucrând la vr'un proiect în această materie, ci simplamente ca oameni de valoare în societăţi, au manifestat la felurite ocasiuni imensul rău ce evreimea pricinueşte societăţei unde sălăşlueşte, ceia ce cum zisem mai sus, se pot convinge prin simţul propriu anume din ori ce treaptă a societăţei, fără să fie dotaţi cu cunoştinţi speciale în materie de organisare socială, ei spun acea ce sau petrecut sub ochii lor şi chiar poate au suferit ei înşuşi, şi numai când e vorba de îndreptarea răului să poate pretinde oameni competenţi; ne cum cu personagele citate de d-voastră, nici nu li s'ar putea tăgădui competenţa de a lucra ca organisatori în aşa materie.

Deci inspiraţia şi curajul ce aţi avut să întreprindeţi o aşa gre lucrare şi o cale atât de spicoasă, dovedeşte că v'aţi dat bine samă că un rău şi mai cumplit ca cel suferit până astăzi ne ameninţă, iată ce v'au călăuzit şi insufleţit ca să lucraţi din toate puterile.

Urmăriţi dar înainte cu acelaş curaj şi devotament, şi bine-cuvântarea cerească şi recunoştinţa poporului Român va fi plata bine meritată pentru toate sacrificiile şi străduinţele ce a'ţi făcut şi veţi face.

Profit de această plăcută ocasiune rugându vĕ să primiţi asigurare de cea mai profundă stimă ce vă păstrez.

A. Melinte.

Alegător în col. I de Cameră şi Senat.

ULTIME INFORMAŢII

De mai multe zile bântue în oraşul nostr variola, şi din ce în ce ia proporţiuni mari. In disp. II strada Ipsilant se află doi copii bolnavi, în aceiaşi locuinţă.

Avis doctorilor pentru a lua măsuri de urgenţă.

MOMENTE DE DISTRACŢIE

Jidaniane

Cine-va vorbia într'o societate despre o întâmplare hazlie la teatru evreesc. Mă aflam—spunea această persoană—la o representaţie a trupei lui Sigalescu, când se termină ultimul act, directorul Sigalescu care representa pe un erou biblic trebuea să moară. Această scenă fu atît de bine esecutată de cunoscutul actor evreu, în cît jidanii entusiasmaţi îl aplaudară cu frenesie zicîndu-i: Sigaleschi mai mori, actorul le făcu pe plac, noi aplause; Sigaleschi mori a treia oară, actorul le satisface dorinţa, aplause frenetice; Sigaleschi mori pentru cea din urmă oară.

Ba aceasta n'o voi face zice actorul, faceţi-o d-tră şi eu vă voi aplauda. După aceasta cortina se lăsă şi pîcîliţii perciunaţi plecară pe acasă.

***

Avis musical

In editura Librăriei N. Cosma va apăre în curînd frumosul marş funebru întitulat „douăzeci şi cinci căpăţini de usturoi" sau marşul jidanilor la America avis amatorilor de musică clasică!..

***

Ce deosebire este între rabinul de la Buhuşi şi cel de la Iaşi?

Nici una!..

Pentru ce?

Cel dintăi ca parale ca să nu facă nimic, şi cel de al doilea nu face nimic şi ea parale.

POŞTA REDACŢIEI

D-lui *T. M. Brăeşti.* Regretăm că v'a causat suparare un singur cuvînt. Vĕ mulţumim însă pentru recunoştinţă.

D-lor *Gh. P. şi D. A. Botoşani.* Ştim cum se află starea lucrătorilor. Se admite propunerea d-voastră, căutaţi şi pe alte căi pentru răspîndire.

Anunciuri

AVIS

Se caută elevi la învĕţĕtură. Doritorii se pot adresa la d. A. Marino maistru thenechegiu str. spital Paşcanu No. 26.

ATELIER DE CIUBOTARIE

CONST. SACARĂ

Strada Univestităţei

Efectuează tot feliul de incălţăminte, in modul cel mai elegant, prompt şi cu preţuri moderate.

GH. MARINO

CISMAR

Str. Baston No. 15

Maistru absolvent al scoalei de meserie din 1875. Confecţionează tot feliul de cisme.

O persoană onorabilă doreşte a ocupa un post de contabil la vre o moşie.

D-nii proprietari sau posesori de moşii, cari ar avea necesitate de o asemenea persoană, sunt rugaţi să binevoiască a se adresa la redacţiunea acestui ziar.

A. MARINO

Str. Spitalul Paşcanu No. 26.

Primeşte ori ce lucrari de tinichigie şi văpsătorie. Lucrează cu cea mai mare acurateţă şi cu preţ moderat.

ANUNCIU

Comitetul Societăţei „Adjutorul"

Toţi domnii care doresc a se înscrie în Societatea *Adjutorul,* înfiinţată de foştii, actuali funcţionari şi foştii militari, sunt rugaţi a se presenta la Biuroul Societăţei, care s'a permutat în ograda Hotel Union strada Primăriei.

Cererile de înscriere se fac în fie-care zi de la oarele 4 până la 7 p. m.

Comitetul.

NOU ATELIER DE THENECHEGIE

Strada de Sus

VASILE ILIESCU

Sperăm că publicul Ieşan spre încurajare îi va încredinţa lucrări de arta sa.

Neculai Ruscal

special

Friser str. Primărie, No 40

Primeşte abonamente cu preţurĭ moderate, şi frizază în modul cel mai elegant.

D. Ionescu

Strade de Sus

Se află tot feliul de bomboane cu preţul cel mai redus.

Iaşi—Tipografia „Fulgerul" (D. Gheorghiu)